

(המשך מעמוד 16)

המאגלים בארגון לשחרור פלשתינ נותנים בו אמן.

האיום עשה את שלו, וביום שישי אה"צ נחת המטוס המצרי שהביא את עראפת לרבאט — שוה בין מלכים ונשיאים.

לא התחשבו בממשלת ישראל. מבחינת המדיניות הרשמית של ממשלת-ישראל, היו תוצאות הועידה בלתי רצויות. שכן, בשעה שהאמריקאים מציעים נסיגה תמורת "הסכם שלום" עם הערבים, אין דבר רצוי יותר לדורשי-הסיפוח בישראל מאשר הודעה מלחמתית קיצונית של הפיס-גה, שתבטל את הסכמת מדינות ערב להחל-טות מועצת-הבטחון.

כי אז היתה גולדה מאיר יכולה להטיח בפני האמריקאים: "הנה, אתם רואים — הערבים הם המתנגדים לפתרון מדיני!" באין אפשרות לאמר זאת, תצטרך ההס-ברה הישראלית להתעקב על הכרזותיהם של מנהיגי ערב, ששפכו אש וגופרית — ויסתפקו, למעשה, בעמדה של "נחמה ונראה מה יצליחו המעצמות לעשות".

הגורם היחיד אשר יפר את רוח ההמ-חנה, יהיו הפלסטינים. יש להם שתי סיבות: הם אינם רוצים לאבד את התנופה, שיצרו כמשך שנתיים וחצי של לוחמה. הם יודעים, כי הסכם בין המדינות הערביות לבין ישראל, באמצעות המעצמות הגדולות, פירושו דיכוי לא-רצחם של הפלס-טינים, כחלק מן המחיר שישראל תדרוש תמורת נסיגה.

מפלגות

ועידת-פיסגה

של הדיקטטור

והאיש החזק

ביום השישי האחרון נפגשו בתל-אביב שני השרים הנחשבים ליריבים העיקריים בממשלתה של גולדה מאיר: שר-הבטחון משה דיין, ושר-האוצר פינחס ספיר. מטרת השיחה: להבין אחד את השני.

המתווך שנים את הפגישה: שמעון פרס. עצה של צעיר. אחת התופעות המעניינות בזירה המפלגתית, היא הידידות שנו-קמה בחודשים האחרונים בין פינחס ספיר לבין שמעון פרס. השניים, שלא הסתירו את איבתם ההדדית כאשר גרם דויד בן-גוריון לפיצול המפלגה — מחליפים לאחר-נה חיוכים, מחמאות וסודות.

מקורביו של ספיר מצביעים על אחד הב-חורים הצעירים המקיפים את שר האוצר, כעל מי שאחראי לשינוי זה. יוסף שריר, בנו של מנכ"ל משרד-החינוך והתרבות, היה האיש שנבחר על-ידי ספיר לנהל את מערכת ההסברה של המערך בבחירות האחרונות. רבים מנתחים ביקורת על עבודתו: ספיר אינו אחד מהם. להיפך, הוא ממשיש לראות בשרידי יועץ שכדאי להקשיב לו.

אחת העצות של שריר, לפי אותם מקורות, היתה: לקרב את שמעון פרס. הוא לקח

תמות נפשי עם פלשתים?

להשתמש בסוג זה של נשק, לכן גם ניכרה היטב נימת-הרקע שליחתה את מאורעות השבוע, והאומרת:

● אין ישראל נלחמת על שטחים ועל מטרות מסוימות, כי אם על עצם קיומה. ● התערבותם של האמריקאים — רי-בודאי של הרוסים והצרפתים — כונתה לחסל את מדינת ישראל.

● אם ידידנו האמריקאים בגדו בנו, הרי אין אמונה בגויים. כולם קמים לכלותנו.

● לא נרשה שואה חדשה. נאצר הוא השטן. הרוסים הם השטן, העולם המערבי יישב בחיבוק-ידיים כמו אז.

● אין על מי לסמוך אלא על עצמנו. על נשקנו, על "אמצעי-הלחימה שטרם מוצו", במקום הפסוק "מצדה שנית לא תיפול", תוחדר הסיסמה, "תמות נפשי עם פלשתים!"

אבל אי-אפשר ליצור אוירה של דמדומי האלים מבלי לתבוע קורבנות. על קורבן הדם לא ירבו לדבר: הוא יהיה מובן מאליו. לעומת זאת ירבו לדבר על קורבן כלכלי. "עלינו לנהל רמת-חיים כבתקופת מלחמה", הכריז אלון, לנוח תענוגות של "חיי שעה".

דויות, של אסירים בבתי-כלא ישראליים, נוספה השבוע עוד חולייה.

זהו הדייג העכואי קאסם אבו-חררה (53).

אבו-חררה ומשפחתו דייג במים עכורים

על עצמו לתווך בין פרס לבין ספיר — וכשהתיווך הצליח, עלו מניחיו אצל ספיר. השבוע נשא התיווך הראשון פרי, בצורת ועידת-פיסגה זוטא בין הדיקטטור הכלכלי של המערך לבין האיש החזק במשרד-הבטחון.

גרעין השלטון המרכזי. על מה יכלו השניים לשאת ולתת?

גם אחרי שיחתם הסודית, נותרו שניהם בעמדותיהם המוצהרות: דיין נין וספיר יונה, אבל "לא פאנאטיים".

אך מעבר לשאלת עתיד השטחים, היה ספיר מעוניין בדבר אחד: למנוע התפוררות הגרעין המרכזי של שלטון מפא"י. השאלה מי משניהם יהיה ראש-הממשלה הבא נשארה רחוקה עדיין ממענה, כשם שאי-אפשר היה לקבוע אם אמנם יגיעו השניים לידי פשרה, שתחלק את הירשה ביניהם: ספיר ישלוט בכלכלה, דיין בבט-חון ובמדיניות החוץ.

משטרה

עוד התאבדות

בכלא?

לשרשרת מיקרי המות, שנקבעו כהתאב-

טוס לפאריס על חשבון

הטובים הזה

על-ידי השתתפותך בחידון הצילומים

מדי שבוע מתפרסם צילום אשר אתה מתבקש לזהותו. כל תשובה נכונה, בכל שבוע, מזכה אותך בהשתתפות בהגרלה. בתום פירסום סידרת התמונות יוגרל הפרס בין שולחי התשובות הנכונות.

גזור את התלוש, הדבק אותו על גלויית-דואר, ושלה לת.ד. 136, ת"א עבור "חידון צילומים".

בחר אחת מהתשובות הבאות:

Form with fields for name, address, and phone number, and a section for the photo contest answer.

- 1. אמצעי חסימה אלקטרוני נגד חזירת חבלנים.
2. קאטיושה.
3. טנק שעלה על מוקש.
4. פסל מגרוטאות נשק של יגאל תומרקין.

